

1 de maig 2019

MOVIMENTS I COL·LECTIUS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARES: ACO, GOAC, JOC I MIJAC, CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES/OS EN BARRIS OBRERS I POPULARS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA

El Primer de Maig, Dia Internacional dels treballadors i treballadores commemorem la solidaritat dels obrers de Xicago de 1886, morts en la lluita per la jornada laboral de les vuit hores, i les víctimes de la defensa dels drets laborals.

Fa 100 anys va tenir lloc, a Catalunya, la vaga de *La Canadenca*. Probablement, va ser la mobilització obrera més important del segle XX que va aconseguir, entre d'altres fites: l'establiment de la jornada de vuit hores i l'inici de la cohesió del moviment obrer.

"No som mercaderies en mans de polítics i banquers"

El 15 de maig de 2011, davant la greu crisi social, política i econòmica a Espanya, va sorgir el moviment 15M, el moviment dels indignats. La ciutadania va prendre les places per a protestar davant la corrupció i la falta de democràcia. Actualment, tot i que l'esperit d'aquesta protesta no s'ha assolit plenament, el 15M està sent precursor d'una manera nova de fer política i de diversos moviments socials.

Encara avui, al 2019, seguim lluitant!!!! Molts drets, que portem segles defensant, s'estan perdent. Cada vegada hi ha més víctimes d'aquest sistema de classes, on els rics cada vegada ho són més i la classe obrera deixa d'estar organitzada, perdent més drets dia a dia.

Per això, des dels Moviments Obrers Cristians, que celebrem enguany el 25è aniversari de *La Pastoral Obrera de tota l'Església*:

CONSTATEM:

Que la desigualtat, la precarietat i la pobresa crònica creixen, posant en perill la subsistència de les persones fent-les caure en un pou del qual és molt difícil sortir-ne. A Catalunya, hi ha 1.152.700 persones en risc de pobresa.

- En la darrera dècada ha augmentat en un 47% el nombre de llars catalanes on no entren ingressos de caràcter laboral.
- Entre els anys 2013 i 2017 va créixer un 17% el nombre de persones en risc d'exclusió social, tot i tenir feina.

Que treballar, percebre subsidi d'atur o pensió, avui per a avui, no garanteix una vida mínimament digna. Bona part de les famílies viuen al límit, sense que puguin cobrir les necessitats bàsiques:

- El preu de l'habitatge, tant de propietat com de lloguer, és la part de la despesa que ofega les economies domèstiques. Es continua especulant amb aquest dret bàsic de la ciutadania, sense que moltes famílies hi tinguin un accés digne. Estem propers a reeditar la tristament coneguda com la bombolla immobiliària.
- La major part de les prestacions, pensions i subsidis són del tot insuficients; i els tràmits per a accedir-hi són confusos i tediosos.
- La Renda Bàsica de Ciutadania no s'ha implementat plenament; tampoc no hi ha total transparència en l'aplicació de la llei.

Percebem una pressió alta per a què la població adquireixi serveis/prestacions privats (plans de pensions, serveis sanitaris, rendes vitalícies, ...) per a què substituïnxin els públics, sense que els costos i les condicions estiguin a l'abast de moltes treballadores i treballadors.

Per tant, la regressió de l'estat del benestar ha estat una de les empremtes més importants que ha deixat la crisi. Els drets assolits en el passat per les persones treballadores que ens han precedit s'han retallat dramàticament en pocs anys.

Davant aquesta realitat, **DENUNCIEM:**

- que el sistema capitalista en el que estem immersos dicta les polítiques que propicien el màxim guany de les grans empreses del país i les multinacionals, i que menystenen les treballadores i els treballadors que només poden arribar a percebre unes prestacions econòmiques que són les engrunes d'una societat que genera béns i riquesa.
- Les Administracions Públiques estan restant al servei d'aquests grans poders econòmics i no estan aplicant polítiques de redistribució de la riquesa, contra el frau fiscal i de reducció i contenció del preu dels lloguers dels habitatges.
- Els que estan dirigint les polítiques econòmiques no tenen escrúpols i es mostren del tot insensibles al sofriment humà que estan provocant; i no només a casa nostra, sinó arreu del món
- El mateix sistema s'encarrega de què els grans mitjans de comunicació escampin la idea de què el sistema públic no es pot suportar. Així, neguen el paper clau de regulació que han de tenir les Administracions Públiques.

Com a Moviments Obrers Cristians no restem indiferents a aquesta realitat i a les causes que la provoquen. Jesús de Natzaret posa en el centre la persona i, davant de qualsevol opressió, l'allibera i la dignifica.

*L'Esperit del Senyor reposa sobre meu,
perquè ell m'ha ungit.
M'ha enviat a portar la Bona Nova als pobres,
a proclamar als captius la llibertat
i als cecs el retorn de la llum,
a posar en llibertat els oprimits*

(Lc4, 18)

Per tot això, **ENS COMPROMETEM A:**

- Ser a prop de les persones que reben les conseqüències d'aquest sistema econòmic injust.
- Amb l'esperit de la vaga de la Canadenca de fa 100 anys, impulsar les lluites del moviment obrer i moviments socials, per a transformar les polítiques laborals i socials imposades en la crisi i per a reivindicar els sistemes públics de protecció social dels treballadors i treballadores.
- Reclamar a les Administracions públiques que s'empenguin una veritable Reforma Fiscal i la derogació de les Reformes Laborals. I que s'estableixi el compromís de dur a terme un debat profund sobre el Sistema Públic de Pensions de la Seguretat Social, que contempli la seva vinculació als drets socials.
- Continuar lluitant pel treball digne, conjuntament amb les organitzacions eclesials que conformem la Plataforma *Església pel Treball Decent*

1 de Mayo 2019

MOVIMIENTOS Y COLECTIVOS OBREROS CRISTIANOS DE CATALUÑA Y BALEARES: ACO, GOAC, JOC Y MIJAC, CURAS OBREROS, RELIGIOSAS/OS EN BARRIOS OBREROS Y POPULARES Y DELEGACIONES DE PASTORAL OBRERA DE LAS DIOCESIS DE CATALUÑA

El Primero de Mayo, Día Internacional de los trabajadores y trabajadoras conmemoramos la solidaridad de los obreros de Chicago de 1886, muertos en la lucha por la jornada laboral de las ocho horas, y las víctimas de la defensa de los derechos laborales.

Hace 100 años tuvo lugar, en Cataluña, la huelga de *La Canadenca*. Probablemente, fue la movilización obrera más importante del siglo XX que consiguió, entre otros logros: la conquista de la jornada de ocho horas y el inicio de la cohesión del movimiento obrero.

“No somos mercaderías en manos de políticos y banqueros”

El 15 de mayo de 2011, ante la grave crisis social, política y económica en España, surgió el movimiento 15M, el movimiento de los indignados. La ciudadanía tomó las plazas para protestar ante la corrupción y la falta de democracia. Actualmente, todo y que el espíritu de esta protesta no se ha conseguido plenamente, el 15M está siendo precursor de una manera nueva de hacer política y de diversos movimientos sociales.

Todavía hoy, en el 2019, seguimos luchando!!! Muchos derechos, que llevamos siglos defendiendo, se están perdiendo. Cada vez hay más víctimas de este sistema de clases, donde los ricos cada vez lo son más y la clase obrera deja de estar organizada, perdiendo más derechos día a día.

Por ello, desde los Movimientos Obreros Cristianos, que celebramos este año el 25 aniversario de *La Pastoral Obrera de toda la Iglesia*:

CONSTATAMOS:

Que la desigualdad, la precariedad y la pobreza crónica crecen, poniendo en peligro la subsistencia de las personas haciéndolas caer en un pozo del que es muy difícil salir. En Cataluña, hay 1.152.700 personas en riesgo de pobreza.

- En la última década ha aumentado en un 47% el número de hogares catalanes donde no entran ingresos de carácter laboral.
- Entre los años 2013 y 2017 creció un 17% el número de personas en riesgo de exclusión social, a pesar de tener trabajo.

Que trabajar, percibir subsidio de desempleo o pensión, hoy por hoy, no garantiza una vida mínimamente digna. Buena parte de las familias viven al límite, sin que puedan cubrir las necesidades básicas:

- El precio de la vivienda, tanto de propiedad como de alquiler, es la parte del gasto que ahoga las economías domésticas. Se sigue especulando con este derecho básico de la ciudadanía, sin que muchas familias tengan un acceso digno. Estamos cercanos a reeditar la tristemente conocida como la burbuja inmobiliaria.
- La mayor parte de las prestaciones, pensiones y subsidios son insuficientes; y los trámites para acceder son confusos y tediosos.
- La Renta Básica de Ciudadanía no se ha implementado plenamente; tampoco hay total transparencia en la aplicación de la ley.

Percibimos una presión alta para que la población adquiera servicios/prestaciones privados (planes de pensiones, servicios sanitarios, rentas vitalicias,...) para que sustituyan los públicos, sin que los costes y las condiciones estén al alcance de muchas trabajadoras y trabajadores.

Por lo tanto, la regresión del estado del bienestar ha sido una de las huellas más importantes que ha dejado la crisis. Los derechos alcanzados en el pasado por las personas trabajadoras que nos han precedido se han recortado dramáticamente en pocos años.

Ante esta realidad, **DENUNCIAMOS:**

- que el sistema capitalista en el que estamos inmersos dicta las políticas que propician la máxima ganancia de las grandes empresas del país y las multinacionales, y que desprecian las trabajadoras y los trabajadores que sólo pueden llegar a percibir unas prestaciones económicas que son las migajas de una sociedad que genera bienes y riqueza.
- Las Administraciones Públicas están restando al servicio de estos grandes poderes económicos y no están aplicando políticas de redistribución de la riqueza, contra el fraude fiscal y de reducción y contención del precio de los alquileres de las viviendas.
- Los que están dirigiendo las políticas económicas no tienen escrúpulos y se muestran del todo insensibles al sufrimiento humano que están provocando; y no sólo en nuestro país, sino en todo el mundo
- El mismo sistema se encarga de que los grandes medios de comunicación esparzan la idea de que el sistema público no se puede soportar. Así, niegan el papel clave de regulación que deben tener las Administraciones Públicas.

Como Movimientos Obreros Cristianos no restamos indiferentes a esta realidad y las causas que la provocan. Jesús de Nazaret pone en el centro la persona y, ante cualquier opresión, la libera y la dignifica.

*El Espíritu del Señor está sobre mí,
porque me ha ungió.
Me ha enviado para dar la Buena Nueva a los pobres,
a anunciar a los cautivos la libertad
y los ciegos el retorno de la luz,
a poner en libertad a los oprimidos
(Lc4, 18)*

Por todo ello, **NOS COMPROMETEMOS A:**

- Estar cerca de las personas que reciben las consecuencias de este sistema económico injusto.
- Con el espíritu de la huelga de la Canadiense de hace 100 años, impulsar las luchas del movimiento obrero y movimientos sociales, para transformar las políticas laborales y sociales impuestas en la crisis y para reivindicar los sistemas públicos de protección social de los trabajadores y trabajadoras.
- Reclamar a las Administraciones públicas que se emprenda una verdadera Reforma Fiscal y la derogación de las Reformas Laborales. Y que se establezca el compromiso de llevar a cabo un debate profundo sobre el Sistema Público de Pensiones de la Seguridad Social, que contemple su vinculación a los derechos sociales.
- Continuar luchando por el trabajo digno, conjuntamente con las organizaciones eclesiales que conformamos la *Plataforma Iglesia por el Trabajo Decente*

